

30/8/04

בעקבות חטא המדעים נאמר על פי ישראל עברנו
סוף סוף במצב.

עמדה השנייה במצב הפכה בהדרגה לבית מדרש
לחזק אצול - תפוצ המצב.

רוב המסעות במצב היו בשני השלבים (אשר-האחרון)
אם אין כמעט ולא היו מסעות.

לא שנה - יסוד בקצב הרגיל - ו-פו שנה מסל לחזק
שנה.

המסורת מעמדה שרוב השמן לסקו בני ישראל בתורה.
בזה - פה.

השנה היה בסנה ה-ה.

בסנה ה-ה חל מפנה בעימות במלחמה היה שיהא האלה
על הכתב.

משה רבנו בן טל שנה, היה במלחמה בהילולה טוב.
בשנה האחרונה עתה כתב משה לך ספר התורה.

יש האומרים שכתב לך עטורק לך.

אזכר פטירה משה רבנו בשנה הי-טל עתה ובעת הה-ה
במצב מאמר אומרו משה לך ספר תורה כתב.

זה מאמר אומרו עיסוב השנים ביהדות.

(3) תורה מן השמים.

ליון הכונה שאזכיר לך לך התורה מהשמים טלל

משה כתב לך התורה ב'ציון טל מ' שכתוב לו
זה אלקים.

התכניו של אלקים (הכתב זה של משה).

הייתה מחשבת עשרי האל כל ספר התורה זה הכתב.

8 פסוקים אחרונים בספר התורה מתארים לך פטירה

משה : האל אם לך זה הכתוב אלקים ?

על כך חזקה המסורת.

המסורת אומרת שאפשר לומר כי לך הפסוקים העל

כתב והוא לך עם פה אלקים הוא זה שכתב.

האפשרות הנוספת, אם לך הפסוקים העל כתב משה.

אז

המסורת לומר "לך כגן אלוהים ואתה כותב",
מכאן ואילך אלוהים ואתה כותב בפמל "

הצבר העברי, על הפסוקים הללו "מן השמים".

מבחינת התעודות של ספר התורה, מחולק 2-8 תכניו:

(1) הלכה

(2) הלצה. (במובן של עסוק).

בספר התורה יש מצוות ויש סיפורים.

אין הבדל בספר התורה בין החסידות בין הספרות
עמליות. הכל הוא מלפנינו ואצל צבר יש ללמוד.

לפני עקרון עסוק התורה 5 חומשי התורה.

בתלמוד

שמות

ויקרא

למנוחה

צבריו.

השומר - נבחרו עמי המילה שמואלה בהתחלה.

עלם העבודה בספר בתלמוד

1. פרו ורבו.

2. ברוך מילה.

3. איב הנסח - איב ^{בירא} הנסח של ההלכה. אסור לכתוב לך.

בספר התורה יש תורה מצוות (בט מצוות). שאלה המצוות
נמצאים בשאר החומשים.

ספר התורה מקול כ-סטאט ענין. מברטלה העולם אצל פליטה
מזה בסוף ספר צבריו.

ספר בתלמוד מביא כ-סטאט ענין - בריאה העולם אצל פליטה
יוסל.

ה. החומשים האחרונים מתחילים ב-180 שנה.

לפי ספר התורה מחלקים ב-54 פרשות. בכל שבת קוראים
פרשה אחת = פרשה השבוע.

השבת הראשונה לאחר חג שמחת תורה - קוראים שבת
בראשית ואלו מתחילים את התשונה מבין ה-54 פרשות
ואל כעבור שנה בחג שמחת תורה קוראים את הפרשה
ה-54. כעבור, בכל חג שמחת תורה מסמנים את
סוף ספר התורה.

לפיכך מציינים שתי פרשות ביחד כפי להספיק את כל
הפרשות במהלך שנה.

54 פרשות = 3 פרשות.
"נצבו כמו נב נאצים"

54 פרשות, 180 פרקים.
המחלקה לפרקים היא נוצרים ואלו יהודים.
כל מספר תורה ותמינה כלשהו פרקים בתנ"ך
ואלו מבית את המחלקה.
5,84 = פסוקים. "התורה".

לפי תורה מן הסמנים זה אומר שכל ספר התורה חסידות בעל
רשית, כי מי שהכתיב זה האלוקים.
5 חומשי תורה זה החיבור המצוי. אין עוד ספר אלו
יצירה בתורה האלוקים שם בו את החומר כאלו
התורה.

המסורת אומרת, שיבוא יום וקלעו עשרים ואלוקים
יהיו יסאלו את קראנו את ספר התורה.
המסורת אומרת שכל יתכן שאדם על ידו יסאלו את
בספר התורה.

ע"כ 67 בחברה האברהם - סיפור מספר בתלמידים שמתנה
מה זה יהיה מן הסתם במוקד של המעקבות (המסמך).
סיפור הנחש האברהם (נחש ומה האם-עצב).
הנחש היה פיקח מכל חיות השדה. את זה הכתוב עשה
לשוק"ל.

הנחם יוצר צו-סוף על האויש ברוסן עלף הצלה.
האם זה נכון שאנשוקין לאה שאסיה לאפיה ברוסן ? שאלה הנחם
חור לאומה, אנשוקין לאה לאפיה עלף הצלה.
הנחם ברוס הציונה סוף הפך לאה אנשוקין עלסדן. הנחם
הנחם לאומה ציונה לאה ברוס חוסה אנשוקין רציו.
הנחם אנשוקין לאה ירוס הציונה רציו עלסדן הנחם
אנשוקין הנחם.

המנוח תורה פשוט הלכות וכל מה שיש בתורה נלמדת
התורה דעתך בין ביחסי אנוש לבין ביחסי טבע
ואלעולם.

מבטל
יחידה מס' 2 - גורר סכסוך-ה-התחלתי.

בספר התורה יש הערות וסיפורים.
נתן עתה בעל מעל קס" הבנה בקשר להערכה.
הסתיון של הענין לו הייתה ה-2.
ע"ה בכתובת הארמון -
"שאל ישראלי ה' לאו קיבו הסך טוח" -
מופיע בספר דברים בפסוק שאל ישראלי. בסוף הפרשה
יש פסוק: "וקשרתם לאות-על ידן והיו עטותפות בין עיניך."

הפסוק הזה הוא המקור למצוות התפילין.
הפסוק הזה מופיע בקרב 3 מקומות בספר התורה בספר
צומח.

לוקח נכאיו תפילין היו בראש יופעין לוקח קשר עינין לוקח להפסוק
הזה העלו עתפילין שאלו מבינים כיום.

ע"ה צ"ל - מצוות ה' המינין.
פרק כ"ב בספר ויקרא, פסוק א': "ולקחתם לכם פרי עץ הזית,
בנות-תמר, ענף עץ לבנה וארבי נחל."

הבקיה: מה הם טעמיה המינין.
מה זה פרי עץ הזית?
לוקח העלו שפרי עץ הזית זה טעמו.
בסוף תמיהם זה עומד.
~~לוקח ענף עץ לבנה~~ לוקח העלו לכם הזיתים (הכמולות)

הבקיה: מה טעמיהם רצה שבדשה עמור התאוריות המעורפלות.
התשובה עכשיו היא יחידה המבטל ה-2.

המסורת אומרת שאלוקים נתן עמו ישראל לא תהיה טוחה
למלא עתים - תהיה שבתה ותהיה שבתה.

הורה שבקע פה ←

פירוש'ן, הבהרה (השמונה של אשוקין בעצמו עפסוק)
הורה שבכתב. (עמך הספוח ודחך ההלכה).

המאמר'ס אשוקין הכריח עמך פסוק על מצוה התפילין,
פסוק מקור'ס אן בקע הסביר עמך אן עקסור אן התפילין,
צבא התפילין וכו'.

"העמך עמך" - נאמר עמך בקע בהר סיני.

אנך הורה שבקע בסופו של צבא הולך על הכתב.

הורה שבקע על היחידה המסיבה על אחר פליטה מה
והא ממסיבה בהמה מפליטה על ימין.

החך של פירוש'ן (הבהרה) נחך על פליטה מה.
הבהרה כי אשוקין על כיסה אן על החך ההלכה.
על אן עמך כע מצוה ומצוה. אן מכין עמך
ממצוה היו מלוקטיו בתקופה המצבה.

מי אן עמך פתחן עמך ההלכה פליטה על
פליטה מה?

ממך אשוקין הסאור אן אן אן היו עמך
הצוה.

בממצב'ן על מכאן הצורה לה עכך החך על היחידה
הבהרה עמך ה' עמך. הן פולסין עכך פירוש'
אן. אן רב בקורס על יסוד אן צבא אשוקין.
להן קו אצוה כי זה העבר עמך מסין.

ע"ה א - נאמר עמך אשוקין נחך עמך יסוד אן
הסמך - עמך אן החסר.

פסוק ת' - " .. ובא אן הכפין (הענין) אן השלם ... (צוה)
והן 'ע' צו מה עמך ...
אשוקין אן עמך אן עמך ...

"
'פתח בצורו כסמאלס בצורו"
בימים ההם צריך לעבור על חכמי הצור אלא נחמתי
הצור סלרים בסביבה.
הנשים עפוי תכמי למנו וחכמי מקומי.
כן אם נוצרו חיפוקי צעור והבצעים בין הקהילות
השונות.